

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע

כ"ו - ל' סיון

ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

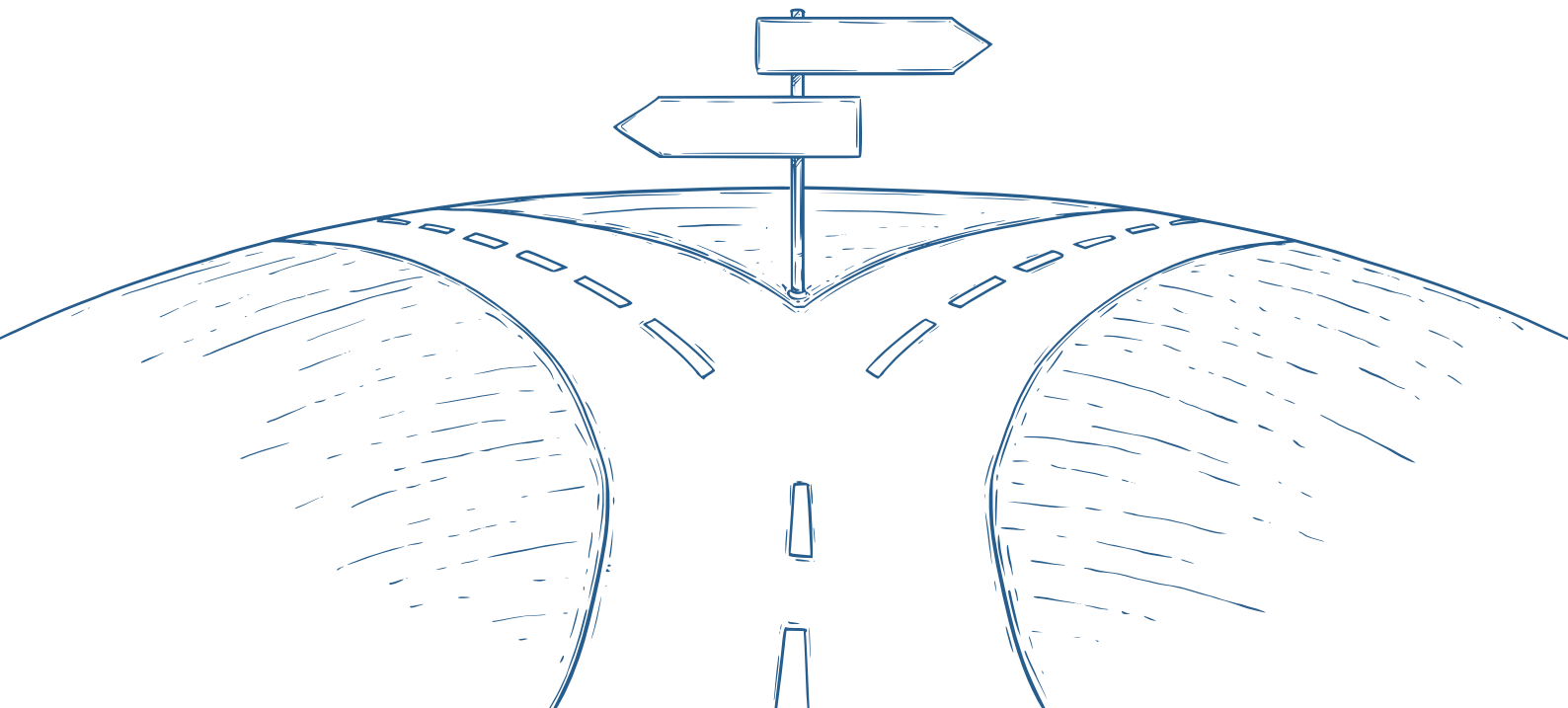
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

4	<u>בעקבות הפצצת אתרי הגרעין באיראן</u>	א
8	<u>'יום הכיפורים' של התקשורת הישראלית</u>	ב
11	<u>אריה מול טבעת של אש</u>	ג
14	<u>קוטביות תקופת מעבר</u>	ד
17	<u>התייחסות לדברי טראמפ על משפט נתניהו</u>	ה

בעקבות הפצת אתרי הגרעין באיראן

אודי בן חמו

קשה להפריז בחשיבותם של אירועי הלילה המיוחד שעבר עלינו. כדאי מאוד לזכור את התאריך הזה, יש לו חשיבות גדולה בתחומים רבים שעוד מוקדם לנתחם ולרדת לכל עומקם.

א. טיהור אוויר

כשכוחות ומכונות רשע מושמדים, העולם נעשה טהור יותר, האוויר נקי יותר ולכך משמעויות רוחניות גדולות. לא רק במרחב הפיזי משתנים הדברים. **כשהאוויר נקי אפשר להצמיח גידולים יפים, השאלה היא מה יעשה האדם ומה תעשה האומה בעקבות זאת.**

ב. לשכב על הגדר

זוהי עת של שמחה גדולה וגאווה עצומה מהולה בענווה אופיינית על כך שמדינת ישראל הקטנה פתחה את הדרך בפני העולם החופשי להשמיד את ממלכת הרוע.

כמו דוד שירזי הי"ד לוחם גולני בעל עיטור הגבורה, שנשכב על הגדר בקרב על תל פאחר במלחמת יום הכיפורים ובכך אפשר לשאר הכוח לדרוך עליו ולחדור פנימה למוצב האויב המבוצר, כשגופו משמש גשר של ממש. דמיינו איזו אישיות ענוותנית ומיוחדת מסוגלת לפעול כך. **וכמו דוד שירזי הי"ד ביחס לפלוגתו, כך מדינת ישראל ביחס לעולם כולו. לא פחות. מאז ועד עולם.**

ג. מלחמת אידיאות

מלחמה היא האירוע הכי עוצמתי שניתן לתאר בו מתנגשים כוחות המבטאים רעיונות, תפיסות עולם ואידאות המבוטאות על ידי קולקטיבים.

גם אם הן פורצות עקב נסיבות 'מקריות' שהיסטוריונים אחר כך יצמצמו אותן בלעג ויהפכו אותן לקוריוזים.

ד. "הדבר הטוב נודע מהפכו"

דווקא בגלל החושך ניתן להבין מהו אור, דווקא מתוך המר אנו מעריכים את המתוק, ודווקא מתוך השעבוד אנו מעריכים את החירות. ולכן בימים הללו מעבר להודיה הגדולה כדאי מאוד להדגיש את כל מה שמובלט בעוצמה.

למשל, **אילו ערוצים ואיזה פרשנים נתפסו במערומיהם, חמיצותם וחוסר הבנתם, ואילו דייקו.**

רוע מוחלט מנוצח על ידי מי שמבטאים טוב מוחלט - עם ישראל, ועל ידי מי שתופס את הגל ומשתף עימנו פעולה בחכמה - ארצות הברית.

דווקא בגלל החושך ניתן להבין מהו אור, דווקא מתוך המר אנו מעריכים את המתוק, ודווקא מתוך השעבוד אנו מעריכים את החירות

”
**אנו משתדלים להניח את
היסודות והקריטריונים
לבירור הזה ולא מנסים
לברוח לסיסמאות נוחות
ומרגיעות המדגישות
אחדות שטחית כשבפועל
הן מטשטשות ויוצרות
עבדות**

תפיסת עולם שמרנית ניצחה. הלאומיות, הזהות, האופטימיות, כוח החיים הישראלי המיוחד, הכוח ולא ההכלה; כל אלו ניצחו ונדרש כעת מאמץ תודעתי להמשיך ולבטא את היסודות הללו.

ה. אל תטשטשו את הבירור

המלחמה מבליטה את הרעיונות הלאומיים הגדולים עליהם אנו עומדים. **אנו משתדלים להניח את היסודות והקריטריונים לבירור הזה ולא מנסים לברוח לסיסמאות נוחות ומרגיעות המדגישות אחדות שטחית כשבפועל הן מטשטשות ויוצרות עבדות.** מי שחושש מהבירור הזה ומיד צועק: "אבל מה עם האחדות?", לא הבין את הנקודה. דווקא בירור ומחלוקת נחוצים לנו בגיל ההתבגרות הלאומי - לא טשטוש והשטחת זהותנו. **נתווכח בכבוד ונבליט את מה שהמציאות בירה עבורנו. אחרת נחטא לתפקידנו ונחמיץ את גודל השעה.**

ו. "אבל מה האסטרטגיה?"

השאלה הזאת נובעת מתפיסה שמפחדת מהכרעת מלחמות ורשע ולא רואה כלל יכולת כזאת להתרחש. היא רואה בכל מלחמה הפסד של כל הצדדים ולא חשובות הנסיבות. זוהי תפיסה נפסדת מאוד. **אסטרטגיה נכונה היא בראש ובראשונה תפיסה מוסרית הכרחית שאת הרוע יש לנצח, להביס, להכרית ולפרק. אח"כ נשאל את עצמנו איך עושים זאת.** ומלחמה גם טומנת בחובה הזדמנויות שכלל לא עלו בחשבון בתחילת הדרך. **כפי ש'המלחמה היא ממלכת אי-הוודאות', אי-הוודאות היא גם ממלכת ההזדמנויות.** רק ענווה המטה אוזן לדיבור האלוקי המדבר אלינו דרך ההיסטוריה יכולה לזהות את ההזדמנויות הללו ולנצלן.

”
**האומה הזו
מתחילה
לעמוד יציב
אחרי שנים
של צליעה
עקב תודעה
לקויה
שטפטפה
לאומה
שהיא עם
ככל העמים**

ז. דרך ארוכה שהיא קצרה

אנו בעיצומם של ימים גדולים והיסטוריים בהם עוגני חיים והרגלים של שנים מחליפים צורה.

ניתן לזהות זאת מכל עבר. **זה לא מעבר קל אבל זהו מעבר מרגש.** ממש החלפת צורה ותפיסה לאומית. היא מצריכה הצבת גבולות, עקשנות, זקיפות קומה, אחריות ואמון.

האומה הזו מתחילה לעמוד יציב אחרי שנים של צליעה עקב תודעה לקויה שטפטפה לאומה שהיא עם ככל העמים.

ופתאום אנו שומעים מכל עבר:

אתם עם גדול! עם חלוצי, פלאי, בעל כוחות חיים שמאחוריהם מסתתרת נשמה גדולה - אל תברחו מהתפקיד הזה.

תתווכחו, תחלקו, תבררו אבל אל תשטחו את החיים לתפיסות רזות. אין לכם שום פריבילגיה אחרת.

ח. החמיצות מחמיצה

זו לא העת לנתח את התופעה הזאת שאינה מצליחה לראות את גודל השעה. כן, ישנם כאבים וישנם חסרונות, אך **ההתמקדות בהם בחמיצות יתרה פשוט גורמת להחמצת השעה.**

ראיית החיסרון של המרגלים בשליחותם לתור את הארץ, למרות שבסך הכל תיארו את מה שראו, הינה חטא עליו שילמנו ביוקר.

ולדיבורי הבל שכאלה נענה: **”וַיְהִי כִּי יָדַעְתָּ אֶת הָעָם אֲלֵי מִשָּׁה וַיֹּאמֶר עָלֶיךָ נַעֲלֶה וְיִרְשָׁנוּ אֶתְּךָ כִּי יָכוֹל נוֹכַח לָהּ”.**

ט. תודה עצומה

אדם בעל ענווה מזהה את מקורות הטוב והשפע הגדולים. אישיותו לא תופסת מקום חסר פרופורציה.

הוא מודע היטב ליתרונותיו ותפקידו אבל הוא גם יודע שהרבה דרכים למקום ולא הכל תלוי בו.

בזכות הראייה הזו, בע"ה עוד שפע גדול לפנינו.

פנו לו מקום, אפשרו לו להופיע.

למרות כל הקושי ודווקא בגללו.

בקיצור, איך אמר מישהו? רק התחלנו.

'יום הכיפורים' של התקשורת הישראלית

איתי אסמן

הצטרפות טראמפ וארה"ב להתקפת ישראל באיראן שינתה את מפת התודעה הישראלית. העיתונות והתקשורת הישראלית במשך שנים הסבירו כמה נתניהו מבודד בעולם וביחסים רעים עם הנשיא טראמפ, רוב התחזיות שלהן היו שטראמפ לא יצטרף למלחמה ושהכל כאן הולך להיות רע. כל הקונספציות האלו קרסו בשעת תקיפה אחת.

בעלי הרשתות החברתיות שמו ללעג את אותם עיתונאים ופרשנים, שדיברו בפאתוס וכמביני דבר, והפכו לליצנים גמורים שאי אפשר להאמין למילה אחת שיוצאת להם מהפה.

אותם פרשנים כמובן הדפו את הביקורת בביטוי הקבוע שיש "מכונת רעל", טענו שמתבצע כנגדם "מסע ציד" והציגו מסע התקרבות שלם ברשתות.

איך הגענו למציאות בה התקשורת הישראלית הגיעה לקונספציה כל כך מוטעית מהיסוד, עד כדי עיוורון מוחלט וחיזוי עקום לחלוטין? הדבר נובע מכמה סיבות, ונתחיל מהשורשית שבהן.

א. "כלב השמירה של הדמוקרטיה"?

אם נשאל כל אזרח ממוצע, ובוודאי עיתונאי, הוא יגיד שתפקיד התקשורת הוא לבקר את השלטון ולהיות "כלב שמירה של הדמוקרטיה". **מאין נובע הביטוי הזה ומי החליט שזהו תפקידה העיקרי של התקשורת?**

הביטוי *The press as the watchdog of democracy* התגבש במאה ה-19, אך שורשיו במאה ה-18 בתקופת הנאורות וההשכלה, המהפכה הצרפתית והאמריקאית (קשה להבין את התרבות העולמית כיום מבלי להכיר את המאורעות האלו). מושגי החירות וחופש הביטוי נעשו ערכים עליונים המבטאים את הדמוקרטיה.

תומאס ג'פרסון, מהאבות המייסדים של ארה"ב, כתב "לו הייתי צריך לבחור בין ממשלה ללא עיתונות לבין עיתונות ללא ממשלה, לא הייתי מהסס לבחור בעיתונות". **השלטון, שעלול להגיע להשחתה, זקוק גם לגורם שיבקר אותו.** לכן, מלבד עיקרון הפרדת הרשויות של מונטסקיה למציאות של רשות מחוקקת, שופטת ומבצעת, **קמה רשות נוספת של התקשורת, שהיא הרשות הרביעית,** כך הגדיר אותה ההיסטוריון הבריטי, תומס בבינגטון מקולי.

במאה ה-20 התקשורת קיבלה תפקיד מובהק של פיקוח על השלטון בדמוקרטיה מערביות והיא נחשבה כ"שומרת האינטרס הציבורי" על ידי חשיפת עוולות ציבוריות. עד כאן תקציר היסטורי של המושג עד ימינו.

תפקיד התקשורת הוא לבקר את השלטון ולהיות "כלב שמירה של הדמוקרטיה". מאין נובע הביטוי הזה ומי החליט שזהו תפקידה העיקרי של התקשורת?

”
**מה קורה
 כשהתקשורת
 מפסיקה לייצג את
 העם ומתחילה
 לייצג בעלי עמדות
 כוח ושליטה
 שרוצים להפיל את
 הממשלה?**

ב. תפקידים נוספים של התקשורת

“כלב השמירה של הדמוקרטיה” אינו התפקיד המרכזי של התקשורת, יש לה עוד כמה תפקידים חשובים. התפקיד שלה הוא העברת מידע לציבור, דיווח על אירועים אקטואליים, החלטות מדיניות והחלטות ממשלה שנוגעות לאזרחים. במשטר דמוקרטי התפקיד שלה הוא גם לעודד ריבוי דעות וקיום שיח פתוח וגם יצירת תרבות פנאי.

מדוע התקשורת העלתה על נס שתפקידה המרכזי הוא כלב שמירה של הדמוקרטיה?

נחזור לדבריו של האב המייסד של ארה"ב שאמר שבמקרה בו הוא צריך לבחור, הוא מעדיף עיתונות בלי ממשלה, בגלל החשש משלטון מושחת. על מה הייתה הביקורת שלו? השנה הייתה 1787, הוא התייחס לשלטון הריכוזי בצרפת בה המלך לא היה כפוף לחוק ולא נבחר על ידי העם. אסור היה לפרסם שום דבר נגד הכנסייה, האצולה או המלך, לא התקיימו בחירות ולא היה פרלמנט מייצג. אז ודאי שצריך עיתונות שתבקר בתקיפות את השלטון. אבל מה קורה כשהשלטון מייצג את האינטרס הציבורי, והתקשורת מפסיקה לייצג את העם ומתחילה לייצג בעלי עמדות כוח ושליטה שרוצים להפיל את הממשלה?

ג. שחיתות ברשות הרביעית

מה קורה כאשר בעלי הון מחליטים להשתלט על הרשות הרביעית, העיתונות, כדי לצבור שליטה ולהגדיר מחדש את “האינטרס הציבורי”? מה השיטה? הם מתחילים להגדיר מחדש שהציבור הוא מסוכן, ולכן דמוקרטיה היא לא שלטון הרוב, אלא “הבלמים והאיזונים” שהם, האנשים הנאורים, מחליטים.

הם טוענים בהפחדה “ומה אם ישראל תהיה פאשיסטית ונאצית?”, וכדי להימנע מהחשש הזה, שהציבור יהיה נאצי-לשיטת העיתונות, עלינו למסור את הכוח שלנו בידי המושיע, בית המשפט

”
הרשות
החברתיות
הלכו
וצברו
תאוצה
ומחליפות
בהדרגה
את
”הרשות
הרביעית”
, שאין בה
חופש
ביטוי ולא
פלורליזם,
אלא בעיקר
מינוי
מקורבים,
עם
”הדעות
הנכונות”
, סתימת
פיות
ושחיתויות

והעיתונות, שיצילו אותנו מעצמנו. הביקורת של התקשורת הופכת למצפן המוסרי, כלב השמירה של הדמוקרטיה (המהותית). על כל האזרחים להודות ולהלל את כלב השמירה ששומר עלינו מעצמנו ומציל אותנו מהשלטון המושחת והמסוכן (שנבחר בצורה דמוקרטית על ידי העם). כך השנים חולפות, והעיתונות מייצרת לעצמה מוסר נאור וקבוצות השתייכות שמי שסוטה מדף המסרים שלהם, מודח ומנוודה. אליטה יוקרתית בעיני עצמה שמדברת בתוך תיבת תהודה.

משלטון ריכוזי של הכנסיה חזרנו לשלטון ריכוזי של 'האצולה המשכילה הנאורה'.

ד. קריסת הקונספציות

מלחמת "חרבות ברזל" התחילה להקריס את הקונספציות כמו מגדל דומינו. הראשונים היו הפרשנים הביטחוניים, הכתבים הצבאיים ואלופי הקונספציה. כיום הכל נשמר בארכיון ואפשר לראות מי אמר ומתי. אך התקיפה של ישראל באיראן והצטרפות ארה"ב להתקפה יצרה את "יום הכיפורים של התקשורת הישראלית". **התברר שהרשות הרביעית בכלל לא עסקה בשמירה על האינטרס הציבורי, אלא בעיקר באינטרס הפוליטי שלה.** הרשתות החברתיות הלכו וצברו תאוצה ומחליפות בהדרגה את "הרשות הרביעית", שאין בה חופש ביטוי ולא פלורליזם, אלא בעיקר מינוי מקורבים, עם "הדעות הנכונות", סתימת פיות ושחיתויות. הם הפכו להיות לואי ה-16 של צרפת, ממנו הזהיר האב המייסד של ארה"ב. והכול במכבסת מילים יפות של "שמירה על הדמוקרטיה".

כיום, אזרחי מדינת ישראל יוצאים לחירות תודעתית לאחר שיעבוד מחשבתי לקונספציות רעות והרסניות, הבחירה החופשית וחופש הביטוי מתרחבים. תפקיד העם לרסן את כלב השמירה, שמזמן שכח את תפקידו לשרת את העם, שלא יהיה פיטבול רצחני שנושך את הבעלים שלו. נצרוך תקשורת בריאה ונבקר תקשורת רעילה, לא ניתן לרשות בלתי נבחרת להגדיר לנו את האינטרס הציבורי.

אריה מול טבעת של אש

בן יעקב סבו

א. הפרסים הם בין העמים המוכשרים בעולם

מיוחסים להם המצאות וחידושים רבים בתחומי מדע, רפואה, משפט, פילולוגיה, ספרות, היסטוריה, גאוגרפיה, פילוסופיה, מתמטיקה, דת, ואף משחק השחמט.

כשהם מחליטים לעשות משהו - הם עושים אותו טוב. המעצמה האיראנית כבר כארבעים שנה מתכוננת לדבר אחד עיקרי - השמדת עם ישראל.

בניגוד להנחה הסמויה או המודעת שהשתרשה בנו, אפשר להיות אדם מטופח, רהוט וחכם, אבל גאון ברשעות. התבגרנו מאז גיל ארבע ומספרי הקומיקס שהציגו את הרעים כמכוערים, טיפשים ובעלי פרצוף אדום מכעס.

היטלר היה מוכשר באופן לא נורמלי. שלט ביד רמה וסובב גלובוס שלם ואת מהלך ההיסטוריה על אצבעו.

המן היה תחבולן מבריק. פרעה - אימפריאליסט מחונן. סטלין - דיקטטור מתוחכם ומדויק. בלעם - מכשף רב עוצמה.

האויבים של עם ישראל הם ייצוגים של רשע גאוני באופן שבאמת ראוי לאתגר את עם ישראל.

בצבא קוראים לזה 'להאמין באיום'. מי שמזלזל באויב שלו, סופו ללמוד את הלקח המר.

ב. השחמט האיראני

ביד אומן סבלנית ומתוחכמת, איראן ארגנה מחדש את כל מערכת הכוחות והבריתות של העולם המוסלמי-שיעי, ולאט לאט אף של חלק מהעולם המוסלמי-סוני, לכדי טבעת אש עוצמתית וקטלנית. עשיתם פעם 'מט' מפתיע ליריב במשחק השחמט? אז ממש ככה.

באופן הדרגתי איראן בנתה בריתות עם מעצמות המזרח והצפון, ובעזרת העוצמה שלה התחילה לבנות ארגוני ומדינות טרור איסלמיסטיות שהקיפו את מדינת ישראל מכל עבריה. ממש כמו שמארגנים את הצריח, רץ, פרש ורגלי סביב המלך.

חיזבאללה על מאות אלפי טיליו ואלפי לוחמי רדואן שלו. חמאס על אלפי לוחמיו ומערכת עיר הטרור התת-קרקעית. אסד בסוריה. מיליציות בירדן. חות'ים בתימן. ערביי ישראל עם הערכות עכשוויות של כ-400,000 כלי נשק חמים שברשותם, ובלב ליבו של המהלך, ניצבת המלכה - פרויקט הגרעין. כל זאת תוך כדי שבמקביל מצרים מתעצמת ומכניסה כוחות אדירים מצוויידים בטכנולוגיה אמריקאית לסיני, וטורקיה ושאר המדינות במעגל השני-שלישי מכינות את ההפתעות שלהן.

בניגוד להנחה הסמויה או המודעת שהשתרשה בנו, אפשר להיות אדם מטופח, רהוט וחכם, אבל גאון ברשעות. התבגרנו מאז גיל ארבע ומספרי הקומיקס שהציגו את הרעים כמכוערים, טיפשים ובעלי פרצוף אדום מכעס.

**הרי אם הוא היה סתם
תוקף ישירות את איראן,
מעשה שאפילו אמריקה
פחדה לעשות עם כל
העוצמה שלה ולמרות
שהיא חיה רחוק רחוק
מעבר לים, מה היתה
התגובה?**

ביום פקודה, איראן תכננה ללחוץ על 'פעל'. דמיינו את כל טבעת האש הזאת מופעלת בו זמנית על פי התכנון הפרסי. מה היה קורה?

ג. "למה נתניהו מפחד לתקוף?!"

כמה פעמים ישבנו בבית, פיצחנו גרעינים, וזלזלנו בנתניהו שהוא 'הססן', 'פחדן', 'לא מאמין' ועוד?

לדחוף, לתת עוז למנהיגים, לדרבן אותם, להראות תודעתית את הכיוון אליו נושבת רוח העם, רוח של גבורה, של אמונה, של עוז - זה תמיד טוב ותמיד מבורך! לא על זה אני מדבר.

אני שואל שאלה אחרת. כמה פעמים גילינו לנתניהו ממש **בוז**?
בואו לא נענה על התשובה הזאת כי היא תביך אותנו.
מה שברור שהוא - שעם ישראל חכם. עם ישראל בחר בו שוב ושוב ושוב.

והאיש הזה פירק את כל השחמט האיראני לבנה אחר לבנה.
הרי אם הוא היה סתם תוקף ישירות את איראן, מעשה שאפילו אמריקה פחדה לעשות עם כל העוצמה שלה ולמרות שהיא חיה רחוק רחוק מעבר לים, מה היתה התגובה?
כמובן, פקודת 'פעל' של כל טבעת אש.
מאות אלפי הרוגים לא עלינו, אם לא כיליון המדינה כולה.

דמיינו את ה-7.10 כפול כל מלחמות ישראל יחד, כפול 400,000 ערבים עם כלי נשק בתוך הארץ.
לצעוק זה קל. לחיות מתוך תחושת שליחות היסטורית ואחריות לאומית על נצח ישראל - קצת יותר מאתגר.

אז נתניהו, הלך לפעמים ראש בראש מול כוחות 'ידידותיים', ופירק את המארב הזה לבנה אחר לבנה. בסבלנות. בעוז. במהלכים גאוניים.

אנחנו חיים ברגעים שמאורעות מגילת אסתר נראים לכאורה מתגמדים לעומתם.

ד. החיים הם לא מובנים מאליהם

צריך בכל יום להודות על החיים האישיים והלאומיים שלנו. על חיי הנצח שלנו.

כשוכחים להודות, והחיים נהיים מובנים מאליהם, מתחילים לא להעריך אותם, ואז עלולים לשנוא אותם. עלולים להיכנס לדיכאון בחיים האישיים, ועלולים להיכנס לחוסר משמעות ולזחיחות בחיים הכלליים של אומתנו.

בשלב הבא עלולים לחפש משמעות בדמות איומים קיומיים מדומיינים בסגנון 'המשיחיים והחרדים', או 'האקלים והאנושות' שיותר מקובל באירופה.

תעריכו את החיים. פשוט תגידו עליהם תודה.

נתניהו במסיבת העיתונאים האחרונה שלו, ניצל את סיכום דבריו לצורך הבעת תודה ענקית, בשם כל דורות נצח ישראל, לקב"ה.

כך ראוי. עם ישראל כְּמָה לנציגים שיהיו לו לפה ויגידו בפרהסיה את המובן מאליו לכמעט כל בית בישראל - אנחנו מודים לקב"ה. זה מבטא פתיחות ותשומת לב למקור החיים ולכך ששום דבר אינו מובן מאליו. ותודה לך נתניהו על שהיית לנו לפה בנאומך.

יש תחושה שכולנו יותר ויותר מתעלים לגודל השעה בשנים האחרונות.

ה. השליחות שלנו בעולם - להוביל

אחד הטריגרים לנפילתה הסופית של ברית המועצות הקומוניסטית היה 'מבצע ערצב', קרב מטוסי הסילון הגדול ביותר בהיסטוריה האנושית, שקרה, איך לא, אצלנו.

בקרב שהתחולל במבצע שלום הגליל, השמידו צה"ל וחיל האוויר עשרות רבות של מטוסים סוריים וסוללות נ"ט, ללא אף אבידה ישראלית. הקרב שהיה לסמל בין היתר של ההבדלים בין העוצמה הטכנולוגית הסובייטית שבשימוש הסורים לבין האמריקאית שבשימוש שלנו, ריסק סופית את ההילה הסובייטית ומעך אותה כמו נמר מנייר.

לקרב ערצב היו השלכות כבירות על מערכת הברית העולמית, על קריסת ברית המועצות, הפלת מסך הברזל, ושינוי פני היסטוריה.

מבצע ערצב הינו כאין וכאפס לעומת מלחמת 'עם כלביא', על השינויים העולמיים שיבואו בעקבותיה.

האינטרס המדיני של מעצמות-על כגון ארה"ב, סין, רוסיה, אירופה, המפרציות, הודו, ועוד, השתנו באחת לבלי הכר.

”
כשוכחים
להודות,
והחיים
נהיים
מובנים
מאליהם,
מתחילים
לא להעריך
אותם, ואז
עלולים
לשנוא
אותם.
עלולים
להיכנס
לדיכאון
בחיים
האישיים,
ועלולים
להיכנס
לחוסר
משמעות
ולזחיחות
בחיים
הכלליים של
אומתנו

להיות בצד שלנו, זה כבר לא רק יתרון, אלא זכות גדולה וחובה קיומית.

בשנים הקרובות אנו עומדים למבחן גדול של הובלת העולם.

כן כן, הובלת. הצטרפותה של ארה"ב למתקפה היא מבורכת, זה אינו רק פרט טכני שלהם יש B2 ולנו אין, אלא זה מהלך גדול של הצטרפות אומות העולם מאחורינו, בהובלתנו, "בני בכורי ישראל", אל עבר ניצחון הטוב על הרע. הובלתנו לא כי זו גאווה, אלא כי זו אחריות ושליחות.

ואומות העולם הן הראשונות להגייד את זה - "עם ישראל חי, אנחנו מאחוריכם. תובילו!"

יהיו עוד אתגרים רבים בדרך,

אבל בע"ה ניזכר בגודלנו ונתעלה לגודל השעה.

**בשנים הקרובות אנו עומדים
למבחן גדול של הובלת העולם.
זו אחריות ושליחות**

קוטביות תקופת מעבר

עזרא הימן

א. פרדוקס מלחמת התקומה

ההרוגים מחיל ההנדסה הקרבית בעזה, עליהם התבשרנו הבוקר, ממחישים לנו את הפרדוקס הבלתי נתפס של המלחמה הזו. **ככל שהאויב גדול, עוצמתי ומסוכן יותר, אנחנו מנצחים אותו בצורה מהדהדת ומזהירה יותר.** את המערכה מול איראן הגדולה הכרענו בזמן הקצר ביותר עם מספר הנפגעים הקטן ביותר (מעל 90% פחות נפגעים מההערכות של מערכת הבטחון!!). גם את חיזבאללה הכרענו בפחות מחודשיים, במחיר קטן הרבה יותר מהלחימה בעזה.

ובעזה, מול האויב החלש יותר מבין השלושה, כבר קרוב לשנתיים טרם הגענו להכרעה. למרות הגבורה הגדולה של החיילים, משהו בראש למעלה עדיין תקוע.

הפער המשונה הזה לא קיים רק באורך הזמן, היקף הנפגעים וקושי הלחימה. בלבנון, ועוד יותר באיראן, הרגשנו איזה רוח של פלא, של נס, של גבורה כבירה הממוטטת את הרוע ובוראת מציאות חדשה יש מאין. **בלבנון ובאיראן 'כלביא יקום וכארי יתנשא'. בעזה אנו חווים שוב ושוב 'כרע רבץ כארי'.**

גם בתוך עם ישראל, בלבנון ובעיקר באיראן, חווינו את התמיכה והקונצנזוס הרחב ביותר. כמעט כל הציבור בארץ עמד כאיש אחד מאחורי המערכה. התודעה הלאומית היתה ערה. בעזה, כל החולשות, הפילוגים, הספקות וההיסוסים, כל הניסיונות של העייפות הלאומית, כולם מכים בנו, ומקשים עלינו.

אז מה המצב שלנו באמת? איזה ארי אנחנו?

ב. הקוטביות של תקופת המעבר

המלחמה הזו תפסה אותנו בעיצומה של תקופת מעבר. תקופת מעבר מתאפיינת בקצוות, במציאות דו קוטבית. חושך ואור בערבוביה. מציאות אחת נפרמת ודועכת, מציאות אחרת צומחת ועולה. כל חולאי הקונספציה התודעתית והמוסרית שאחזו בנו בעשרות השנים האחרונות כעם, עדיין קיימים בנו, רוחשים ובוחשים, בועטים ומכתיבים מציאות. ובאותה מידה, הלכי נפש אחרים לגמרי, של בריאות תודעתית, זהות שורשית, אומץ לאומי וביטחון מוסרי, הולכים וצומחים בקרבנו. **יש בנו תערובת תודעתית של גדלות וקטנות יחד, ושתייהן פועלות בנו.**

בשבועיים האחרונים, טעמנו משהו מאותה רוח רוממה שעטפה אותנו אחרי אירועים גדולים, כמו למשל מלחמת ששת הימים. טעמנו את זה ברוח הניצחון, הגבורה, הביטחון המוסרי, הלכידות הפנימית והתודעה

תקופת מעבר מתאפיינת בקצוות, במציאות דו קוטבית. חושך ואור בערבוביה. מציאות אחת נפרמת ודועכת, מציאות אחרת צומחת ועולה

”
**אנו עומדים מול
 אויב חלש שמזנב
 בך מאחורה.
 האויב מחופש
 היטב לאוכלוסייה
 אזרחית 'מסכנה'
 ומורעבת**

הלאומית הרחבה. ויום אחרי סיום המערכה, נחתנו נחיתה קשה להתמודדות עם אותן תפיסות, קונספציות, דשדוש, והתמודדות עם חולשה תודעתית ולאומית. **שני הקטבים האלה יחד מבטאים את מי שאנחנו כרגע.** בתמונה אחת אנחנו הארי שעדיין רובץ. בתמונה אחרת אנחנו הלבאי שקם ומתנשא למעלה. זה אותו ארי, אך באחד הפוטנציאל עדיין חבוי.

ג. הניצחון תלוי בתודעה

המלחמה נגד איראן נגעה בנקודות החוזקה התודעתיות של עם ישראל. עמדנו נוכח איום קיומי של השמדה. מולנו עמד לא עם אלא משטר שפניו רוע צרוף. תקפנו בסיסי גרעין וטילים. הבהירות המוסרית הייתה מוחלטת. התודעה הלאומית הייתה חדה, וממילא הקונצנזוס רחב.

עזה נוגעת בנקודות החולשה התודעתיות של עם ישראל. אנו עומדים מול אויב חלש שמזנב בך מאחורה. האויב מחופש היטב לאוכלוסייה אזרחית 'מסכנה' ומורעבת. מצוקת החטופים אוכלת את החוסן הלאומי. וטרם תיקנו את היחס שלנו לחבל ארץ היקר הזה, שהוא אבר מאברי העם היהודי.

בישראל הגבורה נקבעת בהתאם לבהירות התודעה, לא בהתאם לגודל האיום.

באיראן למדנו מה אנחנו מסוגלים להיות, לאן האריה מסוגל לזנק, אלו כוחות פנימיים טמונים בנו. בעזה אנו לומדים על המקומות בהם התודעה הלאומית שלנו פגיעה, מהוססת ושבויה. וכמו תמיד, המקומות בהם התודעה מהוססת ולא בהירה, שם חוטפים הכי חזק.

ד. עולים ויורדים בו

הרב קוק כותב שכגודל החיים והאופקים שלנו, כך גודל הטעויות והצרות שלנו.

הדו קוטביות הזו היא חלק ממי שאנחנו. וכמו שאמר בזמנו רבן יוחנן בן זכאי: כשעם זה עולה, הוא עולה למעלה מהשמים. כשהוא יורד, הוא יורד לעומק הגללים שבעפר.

ובשפה של ימינו: כשאנחנו מחוברים לעצמנו, איראן הגדולה קטנה עלינו. וכשלא, אנחנו מתבלבלים אפילו מול מחבל בודד עם קלאצ'.

ככל שהבהירות המוסרית גדולה יותר, הניצחון מוחץ יותר. ככל שההבדל בין טוב לרוע חד יותר בתודעה, ההכרעה חזקה וחדה יותר. ככל שהבלבול המוסרי והחולשה התודעתית שלטת, המלחמה מתארכת ומסתבכת.

ולמרות כל התסכול, אנחנו בהחלט מתקדמים מאוד. גם הארי שרובץ טומן בתוכו את הקימה.

והתודעה היא שתכריע.

”
ככל
שהבהירות
המוסרית
גדולה
יותר,
הניצחון
מוחץ
יותר. ככל
שההבדל
בין טוב
לרוע חד
יותר
בתודעה,
ההכרעה
חזקה
וחדה יותר

התייחסות לדברי טראמפ על משפט נתניהו

אודי בן חמו

א. לפני שניגשים לשאלת העמדה הראויה בסוגיה הזו, ראוי לנקות את רעשי הרקע שאינם מאפשרים לגבש עמדה סדורה. נדרש לעמוד יציב ולא להיות 'מופעלים' ממה יאמרו בתקשורת על כך.

כמו בסוגיות רבות, התהליך, צורת המחשבה והניתוח חשובים לא פחות מהתוצאה שבסוף - האם אתה תומך או לא תומך בהתערבותו של טראמפ.

ב. שנית, כדאי להניח על השולחן שני מושגים מקדימים: צביעות וטהרנות.

צביעות, או דו-פרצופיות, היא צורת התנהגות המתיימרת להציג כלפי חוץ תכונות אופי או התנהגות מוסרית נעלות, **כאשר בפועל** אין הדבר תואם את המציאות.

טהרנות מוגדרת כגישה נוקשה, אידאולוגית או מוסרית, ששואפת לשלמות ולעקרונות "טהורים" - בלי פשרות, גמישות או הבנה למורכבות האנושית.

ג. **למה המושגים הללו חשובים, אתם שואלים?**

משום שמי שכל מפעל חייו היה פעילות למען התערבות זרה בריבונות הישראלית, רץ להוציא את דיבתנו רעה כשזה התאים לו, קרא לבידן 'לשמור עלינו' מפני נתניהו והרפורמה המשפטית ועוד, לא יכול כעת לטעון נגד התערבות כזו כשזה לא נוח לו. **ואם הוא פועל כך, הוא מניפולטור וצבוע.**

טהרנות משמעה **פעולה על פי חוקי מוסר נוקשים, הלקוחים ממעבדות סטריליות חסרות מפגש עם החיים ומורכבויותיהם.**

טהרנות מצויה לעיתים בחינוך ילדים, ביחסים בינלאומיים ובחזיתות נוספות. אויבינו למשל הם אומני הצביעות וטהרנות:

הם חוצים כל קו מוסרי בסיסי; רוצחים, אונסים ושוחטים, ואחר כך טוענים טענות בשם מוסר וזכויות אדם כדי להגביל אותנו. כמו לירות מתוך אוכלוסייה ו'לבנות' על תפיסות 'מוסריות' וטהרניות מצויות שימנעו השבת ירי משום שמדובר ב"אוכלוסייה אזרחית".

זו בדיוק אותה פרקטיקה.

ד. **אז מה, אתה בעד ההתערבות של טראמפ?**

זו כלל לא השאלה.

אני רק טוען טענה פשוטה: **כגודל ההיכרות האינטימית עם פערי ההבנה, עם העוול, השחיתות והמחיר הנורא עקב פעילות זדונית של מערכות המדינה, בדגש על מערכת המשפט, כך הפתיחות לשמוע ולשקול פתרונות לא קונבנציונליים.** אם הבן שלך מכור לסמים, מסכן את עצמו ומזיק לסביבתו, לא תמהר לפסול בטהרנות פתרונות לא קונבנציונליים לשיפור המצב, רק כי הם לא "לפי הספר". **כמעט כל פתרון יילקח בחשבון, תוך דיון מעמיק ושקילת כל הצדדים בכובד ראש.**

אם הבן שלך מכור לסמים, מסכן את עצמו ומזיק לסביבתו, לא תמהר לפסול בטהרנות פתרונות לא קונבנציונליים לשיפור המצב, רק כי הם לא "לפי הספר". כמעט כל פתרון יילקח בחשבון, תוך דיון מעמיק ושקילת כל הצדדים בכובד ראש

”
בעולם מתוקן, לכל
הפחות משפטו של
נתניהו היה צריך
להידחות על ידי
המערכות עצמן מיד
לאחר טבח שמחת
תורה, לא על ידי
נשיא ארצות הברית

ה. האם יש אמת, או שהכל 'נרטיבים'?

בעולם מתוקן, משפט נתניהו כלל לא היה מתקיים. רוב מוחלט של מי שמצוי בפרטים ואינו נגוע בפוזיציה פוליטית יודה בכך.

בעולם מתוקן, לכל הפחות משפטו של נתניהו היה צריך להידחות על ידי המערכות עצמן מיד לאחר טבח שמחת תורה, לא על ידי נשיא ארצות הברית.

היש אדם הגון שלא נשתבשה עליו דעתו החושב שזהו מצב ראוי, שראש הממשלה נדרש לקבל החלטות הרות גורל בריכוז ובקשב לאחר שמוחו מוסט שוב ושוב לעיסוק בזוטות? מתנהל פה מסע זדוני מתמשך המפריע למדינת ישראל לנצח את אויביה. לא פחות. **שנאת הזהות הלאומית והיהודית מתנקזת כבר שנים לשנאת נתניהו, עד כדי פגיעה בביטחון ישראל.**

גם מתנגדיו הישרים היו צריכים לתמוך לפחות בדחיית תיאטרון האבסורד הזה.

ו. מאז הקמת מדינת ישראל מעורבות בענייניה ישויות זרות.

לעיתים באופן ישיר, לעיתים באופן עקיף על ידי ארגונים ועמותות עם מימון אדיר שקשה לדמינו.

חפשו למשל בגוגל על 'קבוצת המשבר הבינלאומית, הציבור הדתי לאומי והסכסוך הישראלי פלסטיני' (קישור יצורף לאתר) ותתרשמו עד כמה ההשפעה עמוקה ורצינית. זוהי רק דוגמה קטנה כמובן. ממש טיפה בים.

ז. רון פונדק, מאדריכלי 'הסכם אוסלו' שהיה אחד האירועים הכי גדולים של התערבות ממשלות זרות בענייני מדינת ישראל, מצוטט במסמך הזה כך: "אני רוצה שלום כדי שתהיה 'ישראליות'. השלום איננו מטרה בפני עצמה. זהו אמצעי להעביר את ישראל מעידן אחד לעידן אחר, לעידן של מה שאני מחשיב כמדינה נורמלית. 'ישראליות' של החברה במקום 'ייהוד' שלה יאפשרו לשלב את הלאומיות היהודית, שגשוג התרבות הישראלית, הפרדת הדת מהמדינה ושוויון מלא למיעוט הערבי בישראל".

**ייתכן שאם
הציבור
השייך
למחנה
הלאומי,
היה חד,
תקיף,
מודע
לגודל
העוול
ופועל
להסרת
המוקש
הזה בצורה
נחושה,
כלל לא
היינו
נדרשים
להתערבות
של איזה
'אח גדול'
מעבר לים**

ח. לפני מספר שנים חוקק חוק חובת גילוי לגבי מי שנתמך על ידי ישות מדינית זרה, המוכר בציבור בשם 'חוק השקיפות'. מטרת החוק היא "להגביר את השקיפות בנוגע למימון פעולתן של עמותות וחברות לתועלת הציבור בישראל על ידי ישויות מדיניות זרות". בתיקון לחוק נקבע כי נתמכים שעיקר מימונם מתרומות של מדינות זרות יחויבו לציין זאת בפרסומים ובדוחות שהם מעמידים לעיון הציבור, וכן במקרים מסוימים שבהם הם עומדים בקשר עם נבחרי ציבור ועובדי ציבור. לחוק הזה התנגדו 34 חברי כנסת. נחשו לאיזו השקפה פוליטית הם שייכים ומדוע התנגדו.

ט. אז מה המסקנה, בקיצור? התשובה דורשת שיקול דעת, אחריות, שליטה בעובדות, חוכמה והסתכלות עתידית על השלכות אפשריות. אבל אי אפשר לדחות את הדברים או לקבלם בשטחיות תוך דיוני אינסטנט ברשתות החברתיות.

דבר אחד ברור: אם תמכת בעבר בהפעלת סנקציות ומנופים על מדינת ישראל כשזה התאים לך, אתה כרגע לא צד בדיון. איבדת את הלגיטימיות להביע עמדה.

י. נקודה אחרונה למחשבה: ייתכן שאם הציבור השייך למחנה הלאומי, שהוא הניזוק העיקרי, היה חד, תקיף, מודע לגודל העוול ופועל להסרת המוקש הזה בצורה נחושה, כלל לא היינו נדרשים להתערבות של אח גדול מעבר לים. כמו תמיד, זה מתחיל בתודעה ציבורית רחבה. בינתיים (בקריצת עין), אולי כדאי שיוחזר הקמפיין המדגיש את ההכרח שלא לפגוע במערכת היחסים עם בת בריתנו שמעבר לים, ודי לחכימא ברמיזא.

כך או כך, גם בקרב הזה ננצח.